

О А З А

OAZA - časopis ZŠ hrdinu Janka Čmelíka ~ Часопис ОШ "Херој Јанко Чмелик"
Slávnostné otvorenie školského roka 2022/2023
Свечано отварање школске 2022/2023. године

Dňa 1. septembra roku 2022 sme slávnostne privítali prvákov v Základnej škole hrdinu Janka Čmelíka. Do slovenskej triedy sa zapísali 19 žiaci a do srbskej triedy 13 žiaci. Pán riaditeľ Janko Havran žiakom odovzdal bezplatné školské potreby a školské tašky, ktoré prichystala Matica slovenská v Srbsku pre slovenskú triedu a Základná škola hrdinu Janka Čmelíka pre srbskú triedu. Obec Stará Pazova všetkým prvákom darovala bezplatné školské potreby a učebnice.

Milí čitatelia!

Nové číslo školského časopisu *Oáza* pre vás pripravili usilovní žiaci našej školy. V ňom si môžete prečítať všeličo, naučiť sa a dozvedieť sa o mnohých nových udalostiach v škole.

Od začiatku školského roka do školy prišli noví žiaci, dostali sme nové počítače, stoly, skrine, dlážky pre učebne. Ofarbené sú miestnosti pre pána riaditeľa, pani psychologičku a pani tajomníčku. Zapojili sme sa do mnohých súťaží, bolo sme na seminári, ale o tom sa dozviete, keď si prečítate náš časopis.

REDAKCIA

- Vydáva:
ZŠ hrdinu Janka Čmelíka
- Zodpovedný redaktor:
riaditeľ Janko Havran
- Šéfredaktor:
prof. Jarmilka Dolinajová
- Redaktori:
Emanuela Feldyová, Vasil Vrška, Mária Grbićová, Edita Hudecová, Lena Stankovićová, Dávid Simendić, Dávid Vujašević, Tatiana Babinková, Dušan Kerkez
- Technická úprava:
riaditeľ Janko Havran
prof. Jarmilka Dolinajová
Dávid Vujašević
Emanuela Feldyová

Navštívte nás:
[www. hjcmelik.edu.rs](http://www.hjcmelik.edu.rs)

Na prvej strane: **Mária Grbićová a Milan Bzovský** obsadili **1. miesto** na hudobnom festivale *Mini - tini fest.*

Na poslednej strane: **Lea Jašová a Anita Bogdanovićová** obsadili **3. miesto** na hudobnom festivale *Mini - tini fest.*

Slávnostné otvorenie školského roka 2022/2023 2

Čo sme získali v prvom polroku 2022/2023 4

Krúžok v knižnici 6

Naša tvorba 10

Seminár, festival, kvíz, projekt 19

Ekológia 26

Poučky z jazykov, vtipy 27

Detský týždeň 28

Šport 30

Vianočný program v škole 31

Fotoreportáž 32

Toto číslo vyšlo za finančnej podpory:
Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí

Ďakujeme.

Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí

OAZA - časopis ZŠ hrdinu Janka Čmelíka ~ Часопис ОШ "Херој Јанко Чмелик"
ČO SME ZÍSKALI V PRVOM POLROKU 2022/2023

Súťaže:

Slovenský jazyk

Literárna súťaž Čo dokáže pekné slovo

Dávid Simendić, 7.1 – 1. cena

Pokrajinský sekretariát pre mládež

Dávid Simendić, 7.1 - pochvala zo slovenčiny,

Mária Grbićová, 7.1 - pochvala zo slovenčiny.

Moji slovenskí predkovia 2022

Kristián Mitnáver, 7.1 - 1. miesto

Rozhlasová recitačná súťaž

Mia Jošová, 8.1 - 3. miesto,

Dávid Simendić, 7.1 – účasť.

Najkrajšia pohľadnica, Vianočná rozprávka 2022

Mária Grbićová, 7.1 - odmenená práca

Súťaž Červeného kríža - tolerancia

Karol Fitoš a Kristína Havranová, 6.1. - ceny za literárne práce,

Michaela Tótová, 4.2 - cena za výtvarnú tvorbu.

VÍTAZI

Mini – tini festival

Mini kategória:

Mila Petrićová a Anđela Časteková, 2.1 - 2. miesto

Lea Jašová a Anita Bogdanovićová, 3.1 - 3. miesto

Tini kategória:

Mária Grbićová, 7.1 a Milan Bzovský, 8.1 - 1. miesto

Detský hudobný festival Letí pieseň, letí

Lea Jašová, 3.1 - diplom za účasť

Hudobný festival Pudových piesní

Rozspievané klenoty

Milan Bzovský, 8.1 - odmena za najautentick-
ejší kroj

Mila Petrićová, 2.1 - účasť

XXIII. výtvarná kolónia Makovička

Doriana Todorovićová, 5.2 - 3. miesto v
kategórii maliarov,

Lana Popovićová, 5.1 - účasť.

Detská divadelná prehliadka 3xĎ

Mária Grbićová, 7.1 – cena za hlavnú ženskú postavu

Edita Hudecová, 8.1 – cena za hlavnú ženskú postavu

Kristián Poliovka, 8.1 – cena za hlavnú mužskú postavu

Jozef Kováč a Dávid Petrić, 6.1 – cena za najúspešnejších debutantov

Detská porota udelila nasledovné odmeny:

Edita Hudecová – cena za najlepšiu herečku

Kristián Poliovka – cena za najsympatickejšieho herca

Mária Grbićová a Tatiana Babinková – cena za najsympatickejší herecký pár

Mia Jašová, 8.1 - cena za najsympatickejší kostým

Васил Вршка, 7.1

Lena Stankovićová, 7.1

3xĚ

У суботу 10.12.2022. године је био организован дечији позоришни фестивал 3xĚ, у ком су учествовале две представе, једна из Старе Пазове, друга из Бингуле.

Организатори су контактирали више ансамбала из целе Војводине, али осталима је још требало времена да заврше своје представе. На почетку програма, неки од организатора су се обратили публици, пожелели добродошлицу и отворили 28. по реду фестивал. Као први су изашли на бину ученици из старопазовачке школе. Прича је била о тинејџеркама које су заљубљене, причају о дечацима, о љубави, али родитељи су строги и мисле да је школа најбитнија на свету. На крају одрасли схвате да су у тим годинама били исти, можда и гори.

Друга представа је била краћа. Мама је очекивала посету, и зато је имала пуно посла у кухињи, није имала времена да се посвети деци, која су се играла у другој соби. Посета ипак није дошла, па је мама нашла времена за играње. У овој представи су глумили и мали ђаци, који не причају словачки, али веома су желели да наступају на бини. У жирију је био само један члан, режисер из Словачке, Петер Худак. Обе представе је одгледао и дечији жири. На крају су у више категорија били награђени сви глумци. Друго место је добила Бингула, а прво место Стара Пазова.

После фестивала сви су били позвани на позоришну едукацију, где је Петер Худак причао о глуми.

3xĎ

Дња 10. децембра 2022 са ускутоћнила 28. Detská divadelná prehliadka 3xĎ.

Tohto roku na prehliadke účinkovali deti z Bingule a zo Starej Pazovy. Deti z Bingule vystupovali s predstavením Mama pod' sa hrať podľa textu Márie Kotvášovej-Jonášovej, a deti zo Starej Pazovy vystúpili s predstavením Moje prvé rande, tiež podľa textu Márie Kotvášovej-Jonášovej.

Ja som tiež účinkovala v programe. Bola som moderátorka, zahľadáteľka predstavení a členka detskej poroty. Bolo mi ešte zaujímavejšie tam, lebo aj moje dve spolužiačky boli detská porota. Najzaujímavejšie mi bolo, keď sme my, detská porota, sa dohovárali, čo sa nám najviacej páčilo z predstavení a kto si naozaj zaslúžil tú cenu.

Mne sa veľmi páčilo a bolo mi zaujímavo účinkovať v tomto programe. Nazdám sa, že o rok bude viacej predstavení.

Kružok v knižnici

Tatiana Babinková, 8.1

Literárny večierok

Dňa 25. októbra 2022 v Ľudovej knižnici Dositeja Obradovića uskutočnil sa literárny večierok. Hostia boli Miroslav Demák, Katarína Hricová, Martin Prebudila a Vladimír Valentík. Predstavili nám nové zbierky básní a nové knihy. Katarína Hricová prečítala niekoľko krásnych básní, Vladimír Valentík a Martin Prebudila rozprávali o nových vydaných knihách a Miroslav Demák rozprával o svojich knihách, ktoré prekladal. Sympatickými rozprávkami pripútal našu pozornosť.

Lena Stankovičová, 7.1

Prváci v knižnici

Dňa 15. novembra 2022 prváci Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka boli v Ľudovej knižnici a dostali svoje prvé kartičky pre knižnicu.

Knižnicu navštívila aj zubárka, ktorá pracuje na oddelení pre deti, Milena Severovičová. Ale ona nie je len zubárka, ale je aj spisovateľka. Ona nám prečítala niekoľko krásnych básní z novej knihy *Maslačikova medicina*, ktorú napísala. Mne sa veľmi páčili tie básne a verím, že sa páčili aj prvákovi. Spisovateľka tiež aj darovala tú knihu našej škole. Po vypočutí básní prváci si mohli obzerať knihy, ktoré sa tam nachádzali. Každý z nich si vybral knihu, obzeral a čítal ju. Okrem toho, že čítali a videli mnoho kníh, tiež sa aj kamarátili. Kým sa prváci kamarátili, naša pani profesorka a moji kamaráti sme navštívili oddelenie pre dospelých. Tam sme trochu obzerali slovenskú literatúru a potom sme sa všetci pobrali domov.

Bolo mi zaujímavé v knižnici a bolo veľmi pekne vidieť ako sa prváci kamarátili a spolu čítali knihy.

Nikolina Kovač, 5.2

Evropski dan jezika

Evropski dan jezika obeležavamo 26. septembra. Ima mnogo lepih jezika, nabrojaću sve sa kojima sam se susrela.

Moj najlepší jezik je srpski, moj maternji jezik, srpski je meni lep zato što ima puno imenica, padeža, glagola.

Takođe zato što je naš tvorac gramatike Vuk Stefanović Karadžić koristio pravilo: "Piši kao što govoriš čitaj kako je napisano."

Idem u slovačku školu, imam mnogo prijatelja i komšija koji su Slovaci, tako da i ja znam pomalo slovački jezik. Slovački mi baš i ne ide, ali mi se sviđa zato što ima neke iste reči kao što su srpske. U školi učim nemački jezik. Meni je nemački težak jezik a i komplikovan. Nemački se priča: u Nemačkoj, Austriji, Švajcarskoj i na samom kraju u Belgiji. Mislim da ima mnogo lepših jezika nego što je nemački.

U školi takođe učimo engleski jezik, engleski je jedan od popularnih jezika. Engleski se skoro svuda priča. Ja volim engleski jezik ali ga baš i ne znam.

Pre dve godine bila sam u Bosni bilo je lepo, tamo je malo čudniji jezik, neke stvari i nisam razumela. Bila sam pre pet meseci u Makedoniji. Makedonski je sličan srpskom, ali neke reči nisam mogla da razumem. U Bosni i Makedoniji sam se dobro sporazumela sa stranim ljudima na mom maternjem jeziku.

Volela bih da naučim dobro neke jezike i da mogu da posetim razne strane države. Čovek je bogatiji što više jezika govori.

Medzinárodný deň gramotnosti

Ešte jeden Medzinárodný deň gramotnosti. Čo je v tom dni také zvláštne? Prečo ho vôbec oslavujeme? Ved' je to deň ako aj každý iný. Vám také niečo hneď napadlo? Mne, áno. Po piaty ročník som ani nevedela, že existuje. S kamarátkami sme si urobili plagát a dozvedela som sa, prečo je on dôležitý.

Možno už viete, oslavujeme ho 8. septembra. Tento deň nám predovšetkým má pripomenúť na tú dôležitosť byť gramotný. Vo svete je veľmi veľa negramotných ľudí. Niektorí nemajú možnosť školiť sa a získať tú gramotnosť. Sú aj ľudia, ktorí majú možnosť byť gramotní, školiť sa, chodiť do školy, učiť sa, ale nechcú. Nemajú vôľu učiť sa. Niektorí dospelí ľudia nevedia písať správne, ani čítať, aj keď mali možnosť učiť sa a naučiť sa. Chodia do školy, vrátia sa domov bez vedomostí. Potom v živote majú aj problémy s hľadaním roboty. Naším právom a našou povinnosťou je školiť sa. Byť gramotný je základ všetkého. Máme možnosť byť gramotní, využime to. Bude nám ľahšie v budúcnosti a máme potom aj možnosť byť úspešní.

Gramotnosť môže byť rozličná, napríklad: počítačová, jazyková a iné. Ja chcem byť gramotná. Myslím si, že je tento deň významný, pretože nám pripomína na tú významnosť gramotnosti.

Dorián Šaš, 7.1

Medzinárodný deň učiteľ'ov

Dňa 5. októbra 2022 žiaci siedmeho ročníka skúsili ako je to byť učiteľ'om. Učiteľ'ka slovenského jazyka bola Emanuela Feldyová. Ona si so žiakmi pripomenula učivo o Jánošíkovi. Žiaci pozerali film a písali o Jánošíkovi. Taká hodina sa žiakom páčila a bolo im zaujímavé učivo.

Dávid Vujášević, 8.1

Žiaci ôsmeho ročníka si tiež pripomenuli Medzinárodný deň učiteľ'ov. Opakovali sme učebnú látku, keď pán riaditeľ vošiel do učebne. Poprechádzal sa a vyšiel von. Potom dvaja moji spolužiaci vyšli pred tabuľu a písali úlohy. Pani učiteľ'ka ich fotografovala a onedlho aj zvonilo. Táto hodina bola veľmi zaujímavá.

Medzinárodný deň školských knižníc

Zameriava sa na rozvoj čitateľských, komunikačných, prezentačných a sociálnych zručností žiakov.

Žiaci tvorili plagáty, prišli si pozrieť knihy do školskej knižnice, dozvedeli sa, na čo knihy slúžia, ako sa môžu vypožičať a nakoniec si mali možnosť vypožičať knihy, ktoré ich zaujali.

Žiaci darovali knihy a hrali hry.

Spoznali krásu bájky, zahrali zaujímavý príbeh o rybke.

Dávid Simendić, 7.1

Prvá cena na literárnom súbehu Čo dokáže pekné slovo

Často v rozhovoroch sa debatuje, kto je v živote dieťaťa najdôležitejší. Niektorí tvrdia, že je to matka, otec, starí rodičia a niektorí, že je tetka. V mojom živote najdôležitejší je môj brat.

Od narodenia nás viaže silné puto. Možno práve preto, že jeho najväčšia túžba, keď bol malý nebola, aby dostal šteniatko, autík, knihu ako čo obvykle deti si želajú za narodeniny, meniny, Vianoce a Veľkú noc. Môj braček rokami mal rovnakú žiadosť a to je, aby dostal brata. Rodičia často spomínajú, že on bol najšťastnejší, keď som sa narodil. Môj prvý obrázok je práve s bračekom v pôrodnici. Často sa pozerám na ten obrázok, na ktorom sa v jeho očiach vidí veľké šťastie a láska. Vždy, keď sa pozerám na ten obrázok, pohľad sa mi zastaví na našich dlaniach. V tom prvom stretnutí ma chytil za ruku, ako keď by mi už vtedy chcel povedať, že je tu pre mňa a že ma bude viesť cez život. A práve tak je aj do dnes. Nevieť si pripomenúť ani jednu situáciu v mojom živote, ktorá je bez môjho brata. On bol vedľa mňa, keď som urobil prvé kroky a povedal prvé slová, s ním som sa naučil jazdiť na bicykle, strach z vody on mi odohnal a naučil ma plávať. Môj brat je mojim vzorom v živote. Práve on ma viedol aj do krásneho sveta poézie, ekológie, herectva. Som si istý, že je mne ľahšie v živote, lebo on mi urobil cestičku, po ktorej idem. Ale musím povedať aj to, že on mi je veľkou podporou v hľadaní a robení mojej vlastnej životnej cesty. Preto sa nebojím na tých cestách šlapnúť aj do blata, lebo viem, že je on tu a že mi podá ruku, aby ma z neho vytiahol. Často sa mi stane, že v hľadaní tej mojej životnej cesty zabočím aj do slepej ulice, a samozrejme on je znovu tu, aby ma podporil a dal mi silu vyjsť z nej, aby som mohol ďalej pokračovať v ceste. Som mu povďačný aj preto, lebo v tých momentoch on mi ukáže na chybu, ale ma nenúti, aby som šiel v nejakom určitom smere, ale pustí ma, aby som sám hľadal svoj smer. On je môj ochranca, môj vzor, môj veľký učiteľ, ale v istom momente aj môj najlepší priateľ, ktorý absolutne všetky moje tajomstvá vie. On mnohokrát prebral na seba vinnu, ktorú som ja spáchal. Naše puto, ako aj naša láska, obetavosť, porozumenie je každým dňom väčšie a väčšie. My sa rozumieme pohľadom. Preto mi je smutno, keď nie je doma. Vtedy ani jeden film nie je taký zaujímavý, ani hra na počítači nie je taká napínavá, ako keď ju on so mnou komentuje. Prestal som jesť sladkosti bez brata, lebo ani cukrík, ani zmrzlina, ani čokoláda nie je taká sladká a nechutí tak dobre, ako keď ju podelím s bratom. A najradšej zo všetkého chcem ochutnať jeho jedlo, aj keď mám rovnaké v ruke, alebo v tanieri. Vtedy sa on naštvie a začne hundrať, ale mi vždy podá, a v tom momente v mojej duši a okolo srdiečka je tak teplo, lebo aj v takých chvíľach cítim tú jeho veľkú lásku a obetavosť, ktorú mi vždy a všade dáva.

Som šťastný chlapec, lebo mám brata. Môj brat je pre mňa niečo výnimočné, lebo s ním radosť je oveľa väčšia a smútok je menší. Iba s ním sa môžem dorozumievať bez jedného jediného slova. On ma nikdy v živote nezradil. Miluje ma, pomáha mi bez toho, že niečo očakáva späť. Ďakujem životu, osudu, rodičom, že mi práve jeho takého výnimočného dali do môjho života. Vďaka môjmu bratovi nikdy som sám nebol a verím, že ani nebudem sám.

Môj slávny spoluobčan - Miroslav Demák

Keď som bol malý, každý večer mi mama čítala rozprávky. Vtedy mi vstúpila láska ku knihe. Prvý medzi svojimi rovesníkmi som sa naučil čítať. Dôvod bol ten, že som chcel mať svoje krídla, aby som mohol aj sám kedykoľvek zaletieť do sveta fantázie.

Mnohí spisovatelia ovplyvnili moje myšlienky, ale najväčšiu stopu v mojej mysli zanechal práve môj spoluobčan Miroslav Demák. On je pre mňa výnimočný, a preto je mojím idolom. Páči sa mi to, že hoci je takým významným človekom, zároveň je aj taký obyčajný, usmiaty a vždy naladený porozprávať a žartovať sa ako s deťmi, tak i s dospelými. Každé stretnutie s ním bolo pre mňa výnimočné.

Keď som s veľkým nadšením prečítal jeho knihy pre deti: O troch umelcoch, Trojhlavý drak Štefan, Tchorí chór a Husle, chcel som odhaliť aj ďalšie jeho diela. Preto som začal pátrať o jeho tvorbe. Stačilo napísať na klávesnici iba meno Miroslava Demáka a objavilo sa mnoho toho. Najprv som si myslel, že sú to viacerí ľudia s rovnakým menom, ale veľmi rýchlo som zistil, že môj spoluobčan je všestranná osobnosť. On je spisovateľ pre deti, básnik, prozaik, dramatik, redaktor, vydavateľ, prekladateľ, zostavovateľ antológií a novinár. Chcel by som sem pridať aj to, že je ambasádorom nielen Srbska, ale aj Starej Pazovy. Aj keď dlhšiu dobu už nežije tu na Dolnej zemi, on často vie povedať, že je Pazovčanom. Mnohí ľudia vo svete práve cez jeho prácu možno aj po prvýkrát počuli o Starej Pazove.

Taká významná a všestranná osobnosť samozrejme, že má za sebou aj mnohé ocenenia. Miroslav Demák je nositeľom ceny za detskú literatúru Srbska Neven, ceny za poéziu Pečat varoši sremsko karlovačke. Cena Ivu Andrića za poviedku Jedna smrť v Belehrade je tiež v jeho rukách, ako aj Mezdinárdna cena Anny Frankovej za prínos do literatúry pre deti. V jeho zbierke cien sú cena Slovenských pohľadov za preklady zo srbčiny, cena Nového života a dve ceny Májových detských hier (za divadelný text).

Môj slávny spoluobčan je narodený v jeseň, práve ako aj ja, v rovnakom meste a v ulici, ako aj ja. Mňa ako aj jeho zaujíma krásne slovo v próze, poézii a v divadle. Obaja sme hrdí Slováci a Pazovčania. Keď dám toto všetko dokopy, vidím koľko máme spoločných bodov. A práve to mi dáva úsmev na tvár, lebo si myslím, že možno mám aj ja šancu byť takým šťastným človekom, ktorý robí to, čo zbožňuje, a že budem taký úspešný a slávny, práve tak ako je aj môj spoluobčan Miroslav Demák.

Leona Lešťanová, 5.1

Len pekne

Každý pre niekoho aspoň raz urobil niečo pekné. Tak aj moja prababka pre mňa.

Ona je babka môjho otca. Je už stará, no ona mne a mojej rodine každý deň uvarí obed. Nezjem naveky všetko, no páči sa mi. Preto jej každý večer poprajem dobrú noc a každé ráno zaželám dobré ráno. Som vždy usmiata, keď ju vidím. Keď som mala päť rokov, vždy som chodievala k nej do izby, pozerali sme filmy, seriály, rozprávali sme sa. Kým som bola mladšia, spala som v jej izbe. Večerom sme počúvali hudbu a zabávali sa.

Teší ma, keď niekto urobí niečo pekné pre mňa, ale aj vtedy, keď sama urobím niečo pekné pre niekoho.

Život bez prijateljstva je ništa

Marko Tulije Ciceron

Hrišćani nisu definisani samo po tome da li sede ili stoje u crkvi, već se njihova vera ogleda pre svega u tome koliko ljubavi imaju jedni prema drugima.

Naša dva značajna staropazovačka sveštenika su to i pokazala. Prota Simeon Aranicki nije mogao da ima bradu, iako je kao sveštenik Srpske pravoslavne crkve trebao da je nosi, a slovački sveštenik Vladimir Hurban Vladimirov je inače nosio bradu uprkos tome što to nije bilo po službenoj dužnosti. Jednom prilikom su u šali zamenili svoje sveštениčke odežde. Prota Simeon Aranicki izgledao je kao evangelički sveštenik, dok je Vladimir Hurban izgledao kao pravoslavni.

Njihova posvećenost u bratstvu bila je tolika da su, uprkos različitim načinima života, želeli da se šale, da pomognu jedan drugome i da žive u slozi i miru.

Oni su dokaz da pravo prijateljstvo ruši razlike u veroispovesti. One ne bi trebalo da budu prepreka za ljubav.

Лена Станковић, 7.1

Морски пејзаж

Једног дана када сам била мала, за летњи распуст сам ишла у Грчку.

Чим сам стигла тамо, распаковала сам се, и отишла сам на плажу. Поглед који сам видела био је прелеп. Море је било чисте плаве боје, а одсјај сунца на површини воде је био као кристали. Бели галебови су летели изнад воде и хватали су рибе. У ваздуху се осећао мирис боровине и сланог мора. Песак је изгледао као златна прашина и доста дуго сам правила куле од песка и тражила сам шкољке и каменчиће у њему. Највећи утисак ми је оставио залазак сунца. Док је сунце залазило, небо је било плаво-љубичасте боје а сунце је изгледало као огромна црвено-наранџаста лопта. Свако вече сам излазила на терасу и уживала сам у прелепом погледу на осветљени град. Светла су изгледала као звезде, а Месец ме је подсећао на чисту, белу лопту.

То путовање ћу увек памтити и надам се, да ћу у будућности опет моћи да одем на овако лепо путовање.

Emanuela Feldyová, 7.1

Пригода с коњима

У лете често ходим до јаздечког клуба у Belegiši. Там ми је најкрајше. Коне ма робиа šťastноу, а кеђ сом с ними, цџтџм са бебезпечне.

Бол крџсны слнечнџ дењ а ја сом лен чџкала момент одходу до клуба. Кеђ сом пришла, уђ ту боли моје камарџтки. Трџнер нџм поведал, же будеме јџздић при Дунаји. Приравџли сме коне а ишли сме там. Ишли сме помалџ. Кеђ сме пришли, трџнер нџм поведал, же мџжеме цвџлаћ. Јџздила сом на Дџasperовџ. Он је вељкџ, чџрнџ, фрџзскџ кџњ. Вељми је милџ, але са љаћко наљакџ. Цвџлџли сме вељми рџћћло а боло нџм крџсне. Слнко са одзрџкадљовџло во воде, небо боло без облаков, виџтор фџќал до тџвре. Коне са унавџли а потџм сме са заставџли под једнџм вељкџм стрџмом. Коне пџсли трџву, мџ сме са розпрџвали а једџли сме овџocie, кџторџ принџесло једно дџевчџа. Вышли сме на коне а покрџаћовџли сме клџсом. Виџтор бол дощћ мџчноу. Нејџкџ кџнар прелетџл пред нџми. Дџasper са вељми наљакџ, нџћле одбоћџл а цвџлџл опрџти Lune а Sџre. Sџra скрџћћла Lunu smerom до воды. Нејџко сом упџкојџла Дџaspera а врџћџли сме са к остџтнџм.

Бџла то пеќнџа прићода, але трџћу ај небезпеќнџа јџзда. Дџasper је добрџ кџњ а милџjem ho. Кеђ сом с нџм, цџтџм са пеќне а сом наљаденџ. Он са вђдџ љаћко наљакџ, але то ми незавџдџџа, аспоћ си прецџвџћџм, абы сом неспџдџла. Коне ми вђдџ офџрџбџа дењ а укџжу ми, акџ су зџзрџћне зџvierџtџ. Помџћли ми наућџћ са вељџ новџћх вецџ о свџте а зџvierџtџћ, о шпорте, але ај о коћоћ. Кџждџ з нџћ је вџнџмоћнџ а мџ розлџћнџ нџладу.

Vianoce voľakedy a dnes

Vianoce sú najkrajšími sviatkami v roku. Každodenné povinnosti sa zrazu zastavia. Aj naši predkovia oslavovali Vianoce, ale na inakší spôsob.

Spoločné je to, že sa aj v minulosti, aj dnes tento sviatok oslavoval v rodine. Vianoce sa v minulosti volali *Kračúm*. Vtedy deti viacej chodili polazovať, a za to dostávali skromnejšie darčeky. Namiesto veľkých darov a peňazí dostávali ovocie a oriešky. Krása Vianoc spočívala v skromnosti, v pokore a v silnej viere, s ktorou naši predkovia prichádzali k vianočnému stolu. Advent sa začínal už šiesteho decembra na Mikuláša. Vianočný stromček, sa ozdoboval s ovocím alebo so slamnými ozdobami a cukríkmi.

Voľakedy na Štedrý deň gazdiná vstávala včas ráno a pripravovala jedlá a koláče. V ten večer boli zakázané návštevy, a každý so svojou rodinou bol doma. Dnes sa taktiež zachovali niektoré obyčaje, ale je to už inak.

Myslím si, že niekedy na Vianoce bývalo krajšie, a že si ľudia boli oveľa bližšie, lebo sa dnes čaro vianočných sviatkov stratilo.

Elena Lakatošová, 6.1

Vianoce voľakedy a dnes

Jeden krásny novembrový večer som venovala mojim prastarým rodičom. O všeličom sme sa rozprávali, aj o Vianociach, aké boli voľakedy.

V minulosti, na Štedrý večer na večeru bývala „sarma“, údené mäso z chrbtiny, prevarená šunka, klobásy, rozťahovaná štrúdl'a s makom, tekvicou a tvarohom. Do maštale sa nosili jablká, aby statok bol zdravý. Koledári boli dievky a chlapi, ktorí chodili do kostola a na Štedrý večer chodili po domoch spievať cirkevnú pieseň Narodil sa nám Spasiteľ. Voľakedy sa stromček zdobí na Štedrý večer. Na stromčeku boli zavesené slivky, orechy a všelijaké dobroty. V minulosti sa adventné sviečky nepálili. Na Vianoce sa nikdy neupratoval dom, ani sa nevarilo, ale sa jedlo to, čo bolo uvarené. Vianoce sa inakšie volali *Kračúm*. Deti chodili polazovať. V minulosti nejestvoval Mikuláš, ale Lucka. Na Lucku sa niekto z rodiny preobliekol a mal perové krídlo. Tým krídlom akoby bil neposlušné deti.

Musím vám vyrozprávať jeden príbeh z čias, keď moja prababka bola malá. Jej prababka na Štedrý večer rozhádzala slamu po izbe. Na stole boli chutné pochúťky pre deti. Dnes je to už inak. Na večeru už nemáme rozťahovaný závin. Nevie, ako je to u vás, ale my na Štedrý večer jedávame najčastejšie rybu. Niektoré veci sa veľmi nezmenili. Chodí sa do kostola a niektorí zdobia stromček na Štedrý večer. To, čo sa zmenilo je, že na vianočnom stromčeku nie sú zavesené všelijaké dobrôtky, ale gule. Dnes už nemáme koledárov ani Lucku, ale do našej rodiny zavíta Mikuláš.

Veľmi sa teším na Vianoce, pretože celá rodina býva spolu. Viacej sa mi však páčia tie Vianoce z minulosti.

Čo dokáže pekné slovo

Každý rád počuje od niekoho pekné slová. Tie slová v nás zobudzajú a vytvárajú radosť a šťastie.

Každý večer, keď sa mama vracia z roboty, varím jej čaj od d'umbiera a teším sa na tie tri sekundy, kedy povie to pekné: Ďakujem. Starej matke tiež rád pomáham, kvôli tomu jedinému slovu: Ďakujem. Tiež hovorím to slovo ostatným, keď mi pomôžu s niečim. Napríklad vždy, keď dostaneme domácu úlohu z chémie na Classroom, poprosím ocka, aby mi to vytlačil, a on to urobí. Stačí len povedať dve pekné slová: prosím a ďakujem. Veľmi mi je čudné, že nejakí ľudia vôbec nereagujú na tie pekné slová, ako keby im na tom nezáležalo. Podľa mňa, by si všetci mali vážiť tie pekné slová, veď ony nám dávajú radosť, lásku, šťastie, či nie? Pekné slová by sa tiež nemali, podľa mňa, používať v sarkastickom zmysle. Ak si tak nemyslíme, tak sa tými peknými slovami vysmievame. Tiež pekné slová nemusia rozumieť iba ľudia. Pred niekoľkými dňami som bol u kamarátky na oslave a zabudol som si v izbe bundu. Ich pes mi ju doniesol skôr než som stačil odísť pre ňu. Poďakoval som sa a psovi sa vykúzlil úsmev. Tiež raz som sa maznal s mačkou na dvore a pekné a teplé slnko zasvietilo na nás, v hlave som mu poďakoval, asi to slnko počulo, lebo odrazu som pocítil ešte silnejšie teplo.

Mne nezáleží komu ďakujem, ja rád poďakujem hocikomu, kto mi pomôže, a rád pomôžem niekomu, komu môžem, a rád dostávam a rozdávam tie pekné slová.

Karol Fitoš, 5.1

Len pekne

Život niekedy nejde úplne podľa našich predstáv. Prídu pády a trápenia. Ale čo je dnes, nemusí byť zajtra.

Teplo ti je pri srdci, keď ti kamarát povie, že si jeho najlepší kamarát, aj keď ťa profesori pochvália, keď ťa milo pozdraví predavačka a keď ti rodič povie, že si ich slniečko a ich život. Všetky tie slová nás naplňajú a vo všetkých nachádzame radosť. Keď žijeme s týmito krásnymi slovami, rastieme ako slnečnice, ktoré sa otáčajú k slnku. No sú aj takí, ktorí chcú svoje trápenia a nepekné slová zvrhnúť na iného a dať ho do problémov netušiac, že mu tak v skutočnosti ubližujú. Nemali by sme sa zapájať do tej hry, ale tichučko sa vzdialiť. Takí ľudia si nezaslúžia našu pozornosť a lásku.

Pekné slová vskutku hrejú naše srdce a nemôžu sa kúpiť. Môžu sa iba zaslúžiť.

Čo dokáže pekné slovo

Ľudia už veľa rokov používajú múdru vetu: "Pekné slovo i železné dvere otvára." Vždy sa snažím dodržať sa tejto vety a šíriť taký vplyv aj na ostatných.

Mama sa snažila ma naučiť, že nežnosťou a súcitom dosiahnem veľké veci. Tak deň začínam, ale aj ukončím, najkrajším a najmilozvučnejším slovom zo všetkých a to je: "Milujem ťa." Vidím, že na ten spôsob mojej rodine hneď z rána skrášim deň. Starí rodičia tiež hrajú veľkú úlohu v mojom živote, tak keď babka uvarí obed, s radosťou jej ho pochválím a zaďakujem sa. Pekné slová sa niekedy môžu i stratiť, ale dobré skutky potom vyjadrujú všetko, čo nie je povedané. Stáva sa niekedy, že sa s niekym pohádam, ale pomocou týchto kúzelných slov na konci sa všetko dobre skončí. Pekné slová majú hodnotu a mali by sme ich používať častejšie.

Žijeme vo svete, v ktorom každodenne môžeme počuť zlé správy, ale my musíme byť tí, ktorí malými láskavosťami budeme prenášať kladnú energiu, lebo nikdy nevieme ako sa cíti ten, s ktorým sa rozprávame.

Мој дан у школи

Сваки дан идем у школу а сада ћу покушати да вам опишем како то изгледа.

Не волим да идем у школу, али када дођем тамо одмах повлачим реч. У школи ми ипак није досадно. Моји другари ме насмеју и одмах мењам расположење. Чак и када имамо час, није ми досадно. Те неко падне са столице, наставници нам говоре шале. Када је час физичког васпитања сви се растрчимо као гепарди. Играмо кошарку а то је ноћна мора. Један трчи као мува без главе, неко не зна да ухвати лопту. А када неко да кош сви врштите као сирене. На одмору се могу истрчати са мојим пријатељима, или се мало играмо напољу. Опет почиње час. Што се тиче наставника, има неких који су као анђели, али неки су као професор Паприка.

У школи се углавном добро проведем, а једино што не волим је домаћи који доносим кући.

Мој hrčak

Oduvek sam htela da imam hrčka i ta mi se želja ostvarila.

Od mame i tate som za rođendan dobila preslatkog hrčka. On je mali kao mrvica sa crnim okicama kao dva zrna graška, mekanom dlakom sa sivim šarama i kratkog repića. Volim da se igram sa svojim hrčkom zato što je razigran, hitar i zabavan. Najviše mi se sviđa kada u svom kavezu vrти točak i bezbrižno spava u svojoj kućici.

Treba imati i voleti životinje a posebno kućne ljubimce.

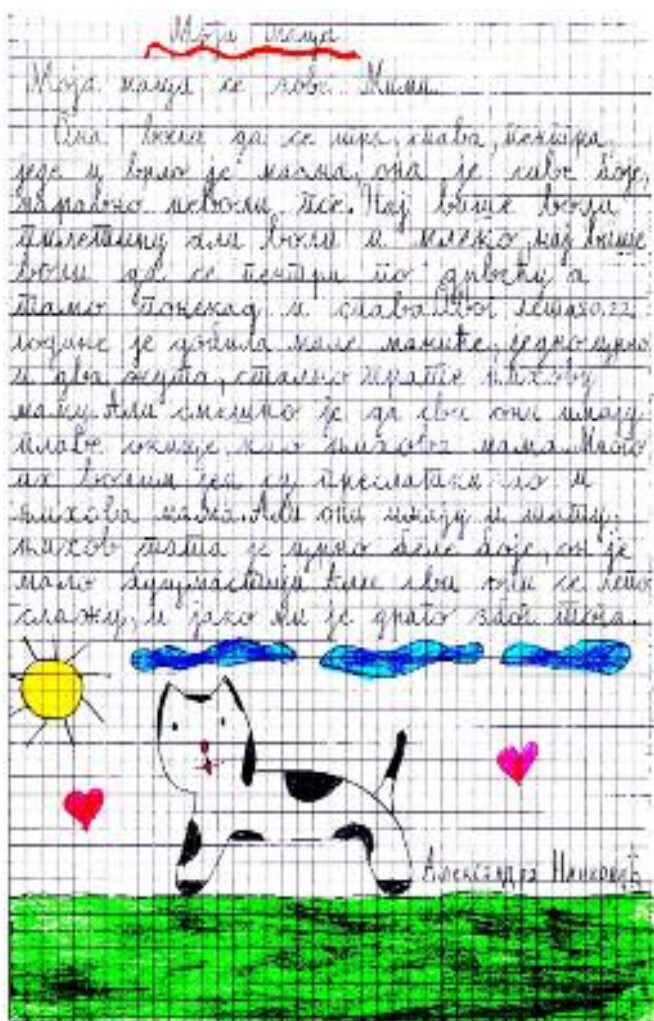
Давид Симендић, 7.1

Јесен у винограду

И овај викенд сам провео у винограду, на тераси. Највише волим када се завалим на столицу и гледам лепо окићен Срем.

Најзанимљивије ми је то што сваки пут видим другу слику. Ове године се јесен много потрудила. На своју палету је ставила жуту, браон, наранџасту и црвену боју. Прошле недеље поред свих боја, пејзаж су улепшале птице, које су кретале у топлије крајеве и остале животиње које су ишле у зимски сан. Прошле недеље на слици су биле и бундеве, крушке, грожђе, које су већ сада људи однели кући. Више од сат времена сам провео гледајући тај прелепи јесењи пејзаж. Јер знам да ће као и сваке године киша уништити све ове лепоте, заједно са њеним другаром ветром, који ће сво лишће у разним бојама одувати и бацити у блато.

Волим природу, јер је сваки пут другачија. Посматрајући природу човек може доста тога да научи. Као што после кише увек буде сунце тако и код људи туга мора да нестане. Увек када смо тужни наћи ћемо срећу. Али морамо имати веру. Као што ја имам веру да ћу кад падне снег имати још лепши пејзаж од оног од прошле недеље.

Čítame a rastieme

Mnohí ľudia radi čítajú knihy, rozprávky, romány, lektúry a časopisy. Vždy nás baví to, čo čítame a nejako vstupujeme do toho sveta.

V škole veľakrát čítame texty z čítanky. Najviacej sa mi páčili básne, ktoré napísala Mira Alečkovičová November, Juraj Tušiak Jednoduché slová, a Miroslav Antiča Raz v stredu. V texte November sa opisuje jeseň. V tejto básni sa mi páči jedna veta, ktorá znie: „November suché listy láme“ a ďalej hovorí: „Padne zelený, ružový, žltý a potom posledný hnedý list.“ V tejto básni sa hovorí o tom, ako listy naznačujú, kedy jeseň začína a kedy končí. Páči sa mi aj to, že spomenuli stromy, pretože stromy sú ozdobou prírody. Jednoduché slová by sme mali používať každý deň, ako to hovorí aj táto básneň. Aké sú to jednoduché slová? Napríklad: dobrý deň, dobrý večer, dovidenia a podobne. Prečo by sme to mali robiť? Pretože potom budeme šťastní aj my, aj ten, komu sme ich povedali. Podobne ako v básni Raz v stredu, všetci sa občas zamilujeme, môže to byť láska na prvý pohľad, alebo sa môžeme po čase zamilovať. Može to trvať krátko alebo dlho. No sú aj také hádanky, ktoré sa nikdy nevyriešia. Potom sme smutní a chceli by sme vrátiť čas. Je nám ťažko, keď ľudí, ktorých sme zranili stretne na ulici, alebo hocikde, a to cítil aj chlapec v básni.

Nesmieme súdiť knihu podľa obalu, pretože niekedy nie je taká, ako sme si ju predstavovali. Niekedy je nám ľúto, že sme ju prečítali za taký krátky čas a potom by sme si ju radi prečítali znova.

Iva Žigová, 6.1

Len pekne

Každý človek raz niekomu povie zázračné slovo. Vždy sa musíme pekne správať a šťastne vyslovovať krásne slová, ako čo sú dobrý deň, ďakujem, dovidenia, ako sa máte?

Takéto slová hovorím rodičom, sestre, babke a dedkovi, ako aj kamarátom a iným ľuďom, ktorých poznám. Som šťastná vtedy, keď im takýmto spôsobom a pekným slovom skrášim deň. Ale žiaľbohu, niektorí ľudia nie sú slušní a tak nám ich nehovoria. Lúbim pomáhať mame a babke, keď im je moja pomoc potrebná. Za odmenu mi poďakujú. Taktiež lúbim pomáhať aj svojej mladšej sestričke s domácimi úlohami.

Verím, že aj ostatní ľudia budú slušní a nebudú zabúdať pomáhať a ďakovať.

Viliám Vrška, 5.1

Postavím si kaštieľ vežičkový

Túto knihu napísal náš známy spisovateľ Juraj Tušiak. Pýtate sa, čo sa tam dialo? No poviem vám to, poviem.

Spisovateľ bol nešťastný, lebo mal malý byt, tak si vymyslel jeden kaštieľ, v ktorom bude bývať. Juraj písal a písal, až mu po čase kaštieľ bol škaredý, tak si vymyslel pomocníka mravca Martina, lebo počul, že mravec má veľa energie, a že je silný. Tak si robili svoju robotu.

Pri čítaní knihy sa mi najviac páčila rozprávka O vrabcovi Oktaviánovi a jeho Hermíne. Bol raz jeden chlapec a ten poznal jedného vrabca Oktaviána a ten chlapec by mu každé ráno dával omrvinky z koláča. Oktavián by ich zjedol, ale keď nadišla zima, tak sa obidvaja báli a chlapec ho šupol pod posteľ. Raz v jedno ráno susedkina mačka počula spev Oktaviána a povedala to svojej gazdinej. Nakoniec to chlapcova mama nezistila a vrabec Oktavián prežil zimu.

Poučenie tejto rozprávky je v tom, aby sme si navzájom pomáhali.

Môj slávny spoluobčan - VHV

Jeden z mojich slávnych spoluobčanov je Vladimír Konstantín Hurban (Vladimír Hurban Vladimírov-VHV). A to nie je len spoluobčan, ale on so svojou sestrou Ľudmilou rástol na tej istej fare, kde sme môj brat a ja vyrastali. Od malička som mala príležitosť pozerat' sa na ich fotografie, ktoré boli urobené v istých priestoroch, kde aj ja vyrastám. Vždy som sa pýtala, aké mali detstvo a aký bol jeho život a život tejto slávnej rodiny Hurbanovcov tu v Starej Pazove. Som rada, že teraz o tom viacej viem.

VHV bol evanjelickým farárom, dramatikom a spisovateľom. Jeho korene siahali po slávnu rodinu Jozefa Miloslava Hurbana a rodinu Štúrovú. Jeho matka bola dcéra Jána Štúra, vlastného brata Ľudovíta Štúra. Dedo mu bol Jozef Miloslav Hurban, jeden z kodifikátorov spisovnej slovenčiny a bojovník za práva Slovákov. VHV sa narodil 4. augusta 1884 v Starej Pazove. Bol synom farára Vladimíra Hurbana. Ľudovú školu skončil v rodisku. Už ako osemročný chlapec založil rukou písaný časopis pre deti Mravec. Pokračoval v školení na gymnáziu v Srijemskej Mitrovici. Maturoval na lýceu v Záhrebe, kde často navštevoval divadelné predstavenia. Dňa 2. februára 1903 bolo v Starej Pazove prvé divadelné predstavenie, v ktorom sa aj on zúčastnil. Študoval teológiu vo Viedni a v Bratislave. V roku 1908 bol v Pešti vysvätený za kňaza a stal sa katechickým učiteľom náboženstva v rodisku. Po smrti svojho otca sa stal farárom v Starej Pazove. Tu slúžil až do smrti. Neskôr bol zvolený za seniora srijemskeho seniorátu Slovenskej evanjelickej augsburškého vyznania cirkvi v Kráľovstve Juhoslávií. Motto života VHV-ho bolo pomôcť svojmu ľudu a pozdvihnúť ho duchovne a kultúrne. Vždy sa usiloval zachovať cirkevné a ľudové tradície a hodnoty. Bol známa postava v Starej Pazove a v okolí. V slobodnom čase písal básne, poviedky, divadelné hry a drámy. V roku 1913 napísal Záveje, svoje vrcholné dramatické dielo, v ktorom opisuje život staropazovského ľudu. Okrem tejto drámy napísal aj S.O.S, Zem, Pekná nová maľovaná kolíska a iné diela. VHV ako spisovateľ zanechal za sebou veľký počet literárnych textov. V archíve na starej fare som sa dozvedela, že tlačou publikoval 39 literárnych diel a v rukopise zostalo ešte 30, okrem toho uverejňoval v rôznych časopisoch historické články, úvahy o našej národnej i cirkevnej minulosti. Bol aj redaktorom časopisu Evanjelický hlásnik. Počas 2. svetovej vojny pomohol Staropazovčanom, ktorí boli uväznení, a tak im zachránil životy. Medzi nimi bol aj hrdina Janko Čmelík, podľa ktorého je naša škola pomenovaná. Kým on bol farár, jeho cirkevný zbor udeľoval štipendiá žiakom, ktorí sa chceli venovať učiteľskému povolaniu, financoval stavbu slovenských škôl, ku Slovenskému národnému domu pristaval veľkú sieň.

O VHV-mu som počúvala od malička. Jeho rodina a on mi vždy boli zaujímaví. Žila som na fare, kde aj oni žili. Mala som príležitosť vidieť aj palicu VHV-ho ako aj palicu, ktorú zdedil po J. M. Hurbanovi. Rukopisy niektorých jeho diel som tiež mala príležitosť vidieť. Ľudia našu farársku rodinu prirovnávali k Hurbanovcom, ale ja si myslím, že sú oni predsa oveľa významnejšie osobnosti. VHV je významný, pretože urobil veľa vzácných vecí pre Starú Pazovu a pre jej slovenský ľud. Zomrel predčasne opustený od mnohých kamarátov a intelektuálov 28. septembra 1950 v 66. roku života. Ale jeho dielo a odkaz žije pre slovenský národ, a preto i on žije medzi nami.

SEMINAR, FESTIVAL, KVÍZ, PROJEKT

Nikola Kovač, 7.2

Poseta domu Vladimira Hurbana Vladimirova

Desetog novembra posetili smo kuću slovačkih sveštenika, u kojoj nam je sveštenik Igor Feldi predstavio biblioteku starih knjiga i održao predavanje o životu i radu Vladimira Hurbana Vladimirova.

Vladimir Hurban je rođen u Staroj Pazovi 4. avgusta 1884. Sa mamine strane bio je unuk Jana Štura, a sa tatine strane bio je unuk Jozefa Milosava Hurbana. Gimnaziju je završio u Zagrebu, a evangeličku teologiju u Beču i Bratislavi. Život je posvetio sveštenučkom pozivu, radeći u raznim mestima. Od 1892. do 1893. godine uređivao je časopis za decu. Osim toga napisao je mnogo drama i pripovedaka. Danas je u muzeju sačuvana samo jedna vitrina i deo nameštaja koji se nalazio u njegovoj kancelariji, ali je sačuvano mnogo njegovih knjiga. Preminuo je 28. septembra 1950. godine.

Meni se sviđa zato što je život posvetio sveštenučkom pozivu jer je taj posao plemenit.

Škola online žurnalistiky

Dňa 3. novembra sme boli v Selenči. Cestovali sme dlho, ale bolo zaujímavo. Pekne nás tam privítali. Najprv sme mali prednášku o online žurnalistike a úlohy, ktoré nám boli ľahké, lebo nás pani učiteľka dobre prichystala. Po prednáške sme si šli pozrieť kroje Selenčanov, ktoré sa nám veľmi páčili, kamarátili sme sa a bolo nám pekne. Potom sme sa znovu vrátili do Základnej školy Jána Kollára, napísali sme správu o prednáške, obedovali sme a šli sme domov.

Dávid Simendič, 7.1

Tvorivá dielňa pre mladých slovenských recitátorov

Dňa 30. septembra v Pivnici bol seminár pre recitátorov. Prednášku si vypočuli Lea Petričová, Vasil Vrška, Dávid Simendič a Mía Jašová, ktorej sa podarilo obsadiť 3. miesto na Rozhlasovej súťaži recitátorov v Báčskom Petrovci.

Jednodňový seminár pod názvom Reminiscencia na nedožitú 125. narodeninu akademickú maliarku Zuzky Medvedovej

V sobotu 26. novembra 2022 dvaja žiaci siedmeho ročníka, Vasil Vrška a Dávid Simendič, spolu s Viktorom Opavským, žiakom šiesteho ročníka, a pani profesorkou Jarmilkou Dolinajovou a pánom profesorom Materákom išli do Petrovca, aby prezentovali Základnú školu hrdinu Janka Čmelíka na seminári o známej maliarke Zuzke Medvedovej. Na začiatku seminára sa žiaci zoznámili s ostatnými žiakmi z iných miest a učitelia prebrali plán organizácie seminára. Potom sa žiaci presunuli do učebne, kde si vypočuli prednášku o Zuzke Medvedovej. Na konci prednášky žiaci mali možnosť si pozrieť Galériu Zuzky Medvedovej vo virtuálnej realite. Po prednáške žiaci sa rozdelili do výtvarnej a literárnej pracovne, kde vytvárali diela o Zuzke. V polovici prednášateľa zobrali žiakov na obednú prestávku a na obhliadku Gymnázia v Petrovci. Keď sa vrátili do pracovne, dokončovali sme naše práce o Zuzke. Na záver nám organizátori ako odmenu dali poďakovanie, písanku a pero.

AMBIENTÁLNE - INTEGROVANÉ VYUČOVANIE ZO ZEMEPISU A BIOLÓGIE ZANECHALO NA DETI VEĽKÝ DOJEM

Dňa 7. októbra 2022 žiaci piateho ročníka navštívili Prírodovedný múzeum a planetárium v Novom Sade. Tento výlet nám bol veľmi zaujímavý, lebo sme získali nové vedomosti na inakší spôsob. Bol aj inšpiráciou pre práce, ktoré sme spravili.

Dávid Vujašević, 8.1

Kvíz Poznaj svoju minulosť

Každý rok sa koná kvíz Poznaj svoju minulosť v jednej slovenskej dedine v Srbsku. Tohto roku sa uskutočnil v Padine. Každá škola mala svoj tím. Tvorili ho štyria žiaci. V našom tíme boli: Dávid Ruman, Mária Grbićová, Lena Stankovićová a ja. V kvíze sa zúčastnilo niekoľko škôl. Zvíťazili žiaci z Aradáča a my sme obsadili štvrté miesto. Na súťaž nás pripravoval pán učiteľ Jaroslav Miklović. Kvíz bol zaujímavý a mohli sme sa mnoho naučiť o dejinách našich predkov.

Били смо у позоришту

Другог децембра смо били на мјузиклу, „Мама Мија” у Београду, на Теразијама.

Отприлике у пола шест увече су у наше школско двориште стигла два аутобуса. Возили смо се око сат времена. Аутобус се паркирао недалеко од „Мекдоналдса”, који је био одмах поред позоришта. И прво место у које смо ишли је био „Мекдоналдс”. Тамо су јели сви осим професора, који су говорили да им јако скупо, и петака, које је професорка биологије водила у шетњу. Тамо смо се најели, и онда смо ишли код разредне, испред „Мекдоналдса” да нам да карте за мјузикл. Кад смо ушли у зграду прво што сам приметила је био леп мурал на плафону. Кад смо ушли у салу одмах се видело да је право позориште. Било је пуно људи. Било је неколико редова седишта доле, до њих је требало ићи степеницама доле. И била су седишта горе, до њих се такође ишло степеницама. Сала је била лепа са лепим плавим завесама и лепом музиком, изгледало је као позориште из филмова. У мјузиклу су глумили неки познати српски глумци.

Песме које су певали, су биле песме групе АББА. Мјузикл је био о једној девојци која је живела на острву у Грчкој, и требала је да се уда. Цео свој живот није знала ко јој је отац, нашла је мамин дневник и сазнала имена тројице потенцијалних очева. Није знала који од њих је њен отац па их је сву тројицу позвала на венчање. Мислила је да ће одмах знати ко јој је отац чим их види. Потенцијални очеви су мислили да их је њена мајка позвала. Кад су дошли, пробала је да их сакрије од мајке, али она је све сазнала. Сва тројица су тврдили да су очеви, али ни ћерка ни мајка нису знали који од њих је отац. Кад је дошао дан венчања, ћерка је одлучила да са својим новим мужем отпутује на копно. Скроз су је збунили потенцијални очеви, и одлучила је да неће више да тражи ко је. Њена мајка је на њеном венчању одлучила да се уда за једног потенцијалног оца, зато што је схватила да га највише воли. Мамине другарице, које су исто биле на венчању, су се истог дана удале за друга два мушкарца. И тога дана, уместо да буде једно венчање, била су четири. На крају су још пар песама певали док је публика тапшала. Кад смо се вратили кући већ је било око једанаест.

Мени се јако свидео мјузикл. Било је неких шала које су биле за старије, али је свеједно било одлично. Надам се да ћемо поново ићи тако у неко позориште.

Dávid Sládok, 8.1

Defilé priateľstva

Dňa 18. októbra sa uskutočnilo defilé priateľstva, na ktorom naši žiaci hrali a boli oblečení do tradičného pazovského kroja.

Ема Лакатош, 7.1

Излет у Падину

Другарица и ја смо 26. новембра биле у Падини, у посети.

Дошле смо у Падину да се окупимо са децом из Падине, Арадача, Пивнице, Кисача. Тамо је било доста деце са прошлих кампова. Највише сам се зажелела моја два друга, Милана и Михала. Већину времена смо биле са њима. Били смо у групама и имали смо разне игре, и плесали смо белгијски плес, који плешемо сваки пут на камповима. Свидело ми се кад смо певали, јер сам се сетила неких старих песама, а и научила сам неке нове. Правили смо оригами и да бисмо проверили да ли смо добро направили бацали смо их у зид, и слушали музику. Имали смо лекције о Богу и читали псалме из Библије. Добили смо мали папирић на којем пише стих из Библије који гласи: „Aby ste chodili hodní Pána, na Jeho úplnu ľubosť, prinášajúc ovocie v každom dobrom skutku, rastúc v poznaní Boha”, Kolosenským 1-10 („Да се владате достојно Господа угађајући му у свему, и да будете плодни у сваком добром делу, и да растете у познавању Бога”, Колошанима 1-10). Имали смо разне квизове и разговоре. Иако смо били тамо само један дан било нам је лепо и занимљиво. Кад смо дошле кући одмах смо се чуле са њима, и причали смо како нам је било лепо и како смо се смејали.

Надам се да ћу ускоро опет видети пријатеље из Падине и осталих кампова.

Предавање о трговини људима

Осамнаестог октобра у нашој школи је одржано предавање о трговини људима.

Људи из организације Црвеног крста су нам се представили и почели са презентацијом. Причали су нам о томе које су фазе киднаповања. Прва фаза је врбовање, или начин примамљивања жртве, као на пример претња. Друга фаза је транспорт. Начин превозења жртве на другу локацију. И трећа фаза, коришћење жртве. Још су нам рекли шта да радимо у случају нечег таквог. Ако видимо да неко не даје некој особи да прича, или свугде прати ту особу, а особа изгледа уплашено, требало би да зовемо полицију. И да, ако се нама нешто слично деси, треба да зовемо полицију. Кад су завршили са презентацијом пустили су нам филм о једном дечаку који се звао Петар. Петар је био тинејџер, који се дописивао с неком девојком коју није познавао. Поделио је с њом личне информације. И када је требало да се нађу у ресторану на првом састанку, испоставило се да девојка с којом се дописивао уопште није била девојка, већ неки мушкарац. Петар се уплашио и отишао је кући. Али мушкарац је сазнао где живи, и претио му је да ће његове личне податке да објави на социјалним мрежама, ако не пође са њим. Петар се уплашио, није рекао родитељима, и отишао је са непознатим човеком. То је био крај филма. Поука из овог филма је да не треба да верујемо свима на интернету, јер могу да буду сасвим друго од онога чиме се представљају.

Ја мислим да је ова презентација била јако занимљива и корисна, надам се да ћемо поново имати сличне презентације.

Lena Stankovićová, 7.1

Deň oslobodenia Starej Pazovy

Dňa 23. októbra 2022 žiaci a učitelia našej školy si v mestskom parku pri pomníku národného hrdinu Janka Čmelíka pripomenuli výročie oslobodenia Starej Pazovy kultúrno-umeleckým programom. Účinkovali žiaci druhého stupňa našej školy.

Regionálny veľtrh hospodárstva

Regionálny veľtrh hospodárstva v Novej Pazove navštívili tohto roku iba ôsmaci. Obec Stará Pazova organizovala veľtrh. Cestovali sme autobusom. Deň bol pekný a slnečný. Nám bolo veľmi zaujímavé, lebo na veľtrhu bolo mnoho stánkov a na nich všeličo. Bolo veľa ľudí a detí. Svoj stánok mali aj dve moje kamarátky, ktoré základnú školu skončili. Predávali koláče a pekne sme sa zabávali.

Душан Керкез, 5.2

Ликовна колонија „Стари Бановци 2022“

Ликовна колонија се по седми пут одржала у Старим Бановцима, а ја сам учествовао други пут. Када смо дошли имали смо шетњу до Дунава. Успут смо фотографисали детаље који нам се свиђају. У учионици су нас чекале спремне подлоге и температуре за рад као и фотографије Старих Бановаца. Одабрао сам детаљ рибе од гвожђа на једној комоди. Прво сам урадио цртеж оловком а затим темперама обојио. Имали смо паузу за ручак. На крају смо сви добили дипломе за успешно учешће.

Свиђа ми се ликовна колонија јер је било деце из свих школа са наше општине. Наш наставник Јан Агарски је повео нас троје. Ликовна колонија није такмичарског типа. Окупља нас ради упознавања и дружења као и исказивања ликовног израза. Надам се да ћу опет учествовати.

Elena Lakatošová, 6.1

Our hobbies

In our class everybody has got some hobby.

Some of my friends play musical instruments such as the accordion, the piano, or the violin. Some of them play sports such as volleyball, tennis, basketball, football or go swimming. Some of my friends prefer learning foreign languages besides those that we learn at school, such as French, Russian, Czech, Ukrainian and Korean. There are children in my class who like cooking and drawing. There are those who act in school plays and many of us are members of the school choir.

It does not matter what hobby you choose because anything you do for pleasure makes you a better person who improves his or her skills. Hobbies help us make new friends, learn new things and spend some quality time doing what we love.

Milan Bzovský, 8.1

Hudobný festival v Kovačici

V Kovačici sa uskutočnil festival Rozospievané klenoty dňa 29. októbra 2022. Z našej školy účinkovala Mia Petričová a zúčastnil som sa aj ja. Speváci si museli vybrať staré slovenské ľudové piesne, ktoré budú spievať. Na súťaž som si vybral dve piesne: Milá mamko moja a Mal som kone. Cenu som dostal za najautentickejší kroj.

Marína Bogdanovičová, 7.1

Zimné čary

Manifestácia Zimné čary sa konala 11. decembra 2022. V programe účinkovali naši žiaci s chórom. Bolo veselo. Najprv vystúpili škôlkári a podľa mňa boli najzaujímavejší. Potom všetci spievali a na konci súťažili v tanci dievčatá a chlapci.

Mája Stupavská, 3.1

Boli sme na Divčibarách

V tomto školskom roku žiaci nižších ročníkov cestovali na Divčibare, na rekreačnú výuku. Boli sme tam začiatkom novembra a iba šesť dní.

Tam sme sa naučili všeličo nové o prírode. Napríklad, že sú ihlice na bielej borovici kratšie ako na čiernej. Dozvedeli sme sa o niektorých udalostiach z dejín Divčibár a ich okolia. Každý deň sme mali rôzne zaujímavé aktivity, ktoré nám organizovali naše učiteľky spolu s rekreantom. Tiež nás každodenne viedli na prechádzky po lesných chodníčkoch. Viezli sme sa aj vláčikom a spúšťali sme sa „zip-lajnom“. To boli zážitky, ktoré si budem dlho pamätať.

Prajem si, aby sa toto všetko zopakovalo aj o rok, ale s väčším počtom mojích spolužiakov. Tiež si prajem, aby nás tam dočkalo všetko prikryté bielym snežikom, aby zážitok bol ešte krajší.

EKOLOGIA

Ozónová vrstva

Emanuela Feldyová, 7.1

Záhrada, ktorá učí

V priebehu predchádzajúceho roka sa v ZŠ hrdinu Janka Čmelíka realizoval projekt Záhrada, ktorá učí. Záhrada, ktorá učí je prírodná školská záhrada, ktorá slúži na výučbu, rozvíjanie medzipredmetových vzťahov a zdokonaľovanie pestovateľských zručností žiakov. V záhrade, ktorá učí sme robili experimenty, ktoré žiakom umožnili pochopiť mnohé javy a priblížiť mnohé témy z učiva reálnemu životu. V záhrade, ktorá učí sme mali nasledovné učebné prvky: Meteo stanica, Vyvýšené záhony, Včelí a motýlí záhon a Hmyzí hotel. V tomto projekte pokračujeme aj tento rok. Plánujeme obohatiť náš dvor, zdokonaľiť záhradkársku techniku, naučiť sa všeličo a zabaviť sa. Projekt je hradený z Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí.

Bez ozónovej vrstvy by sme nemohli prežiť na tejto planéte. Chráňme ozónovú vrstvu, lebo ona vždy chránila nás.

Hana Dujmovićová, 7.1

Prvá pomoc

Dňa 9. septembra do našej školy zavítali lekári, ktorí nám ukázali ako máme pomôcť ľuďom na ulici, ak spadnú do bezvedomia. Kládli nám otázky a my sme radi spolupracovali.

POUČKY ZO SLOVENČINY

Nenáležite použité slová:

- Po jari *sleduje* leto.
- *Zaraziť sa* vírusom chrípky.
- *Zakázat'* schôdzu.
- Ísť v *protivnom* smere.

Tie isté slová ako náležité slovenské:

- Žiaci pozorne *sledujú* prednášku.
- *Zaraziť sa* pri pohľade na rozbité okno.
- *Zakázat'* niekomu držať psa.
- Tu sa šíri *protivný* smrad.

ПОУКЕ ИЗ СРТСКОГ ЈЕЗИКА

Tatiana Babinková a Edita Hudecová, 8.1

Vasil Vrška, 6.1

Vtipy

Otec sa pýta syna:
 - Vieš, koľko má deň hodín?
 - Viem, dvadsaťpäť!
 - A to ťa kto také čosi naučil?
 - Učiteľka zemepisu! Povedala, že od dnes, každý deň je o hodinu dlhší!

Prváčik bol prvý deň v škole. Na druhé ráno ho mama budí:
 - Janko, vstávaj, musíš ísť do školy!
 - Čože?! Ešte raz?

Asociácie

lastovičky	prázdniny	september	snehuliak
kvety	august	hmla	december
púčky	slnko	vietor	guľovanie
apríl	more	dážď	sane
A	B	C	D

?

ročné obdobia.

Riešenie: A - jar, B - leto, C - jeseň, D - zima;

Kovbojské oblečenie

DETSKÝ TÝŽDEŇ

Mária Grbićová, 7.1

Rovesnícka podpora v krízových situáciach

Ako vo svete, tak aj u nás mnohé deti sú týrané. Často sa to stáva, pretože je dieťa inakšie od iných detí alebo má nejakú fyzickú charakteristiku, ktorej sa deti vysmieávajú.

Keď sú deti týrané, musí sa problém vyriešiť, aby sa nezhoršil. Najprv by sa malo porozprávať s dieťaťom, ktoré sa vysmieva inému, či sa to stáva, lebo ono má nejaký problém. Ak by sa dieťa neupokojilo, možno by ho mali odvieŕať psychológovi, ktorý by sa dozvedel, prečo to robí, a dieťa, ktoré je týrané treba vzdaliť od toho dieťaťa.

Pred tromi mesiacmi jedna moja kamarátka bola týraná. Stalo sa to v čase, keď sme chodili na tréning. Jedno druhé dievča sa jej vysmievalo a hovorilo jej špatné slová. Moja kamarátka to nechcela povedať nikomu, tak som jej ja v tom pomohla. Najprv som sa porozprávala s tým dievčaťom, ktoré sa jej vysmievalo, ale keďže bolo agresívne aj ku mne, povedala som to všetko trénerovi a poprosila som ho, aby sa porozprával s nimi. Veľmi rýchlo problém bol vyriešený a moja kamarátka viac nej nebola týraná.

Keď je niekto týraný, je to problém, ale každý problém sa môže vyriešiť, len sa to musí povedať. Z príbehu, ktorý sa stal mojej kamarátke som sa naučila, že netreba čušať a všetko sa môže vyriešiť.

**DETSKÝ TÝŽDEŇ,
PRÁCE
Z JESENNÝCH
PLODOV - ZOZNAM
ODMENENÝCH
ŽIAKOV**

1.1

1. Viktor Majorský
2. Sára Havranová
3. Karla Litavská

1.2

1. Dijana Popović
2. Milica David
3. Ognjen Jovanović

2.1

1. Marko Hadrić
2. Mila Petrićová
3. Marína Babinková

2.2

1. Ksenija Numanagić
2. Milica Nestorović
3. Aleksa Hric

3.1

1. Sofija Balážová
2. Milan Rajčok
3. Ema Nasáriková

3.2

1. Stefan Vujić
2. Viktor Fabri
3. Luka Todorović

4.1

1. Andrej Sládok
2. Alexandra Cerovská
3. Denis Gašpar

4.2

1. Andrej Baláž
2. Michaela Tótová
3. Sofia Farkašová

4.3

1. Ana Rajković
2. Jelena Haško
3. Tamara Stojanović

Alena Valentová, 6.1

Preteky pre šťastné detstvo

V rámci detského týždňa realizovali sa Preteky pre šťastné detstvo v sále, lebo bolo chladno a pršalo. Utekali sa dva kruhy. Utekali piataci, šiestaci, siedmáci a ôsmaci. Najprv utekali chlapci a potom dievčence. Víťazi:

5. ročník, dievčatá:

1. Lana Popovićová,
2. Iva Smiljanićová,
3. Anamária Skriževská a Mia Šašová.

5. ročník, chlapci:

1. Danijel Ljahi,
2. Luka Ninković a Baláž Filip,
3. Ivan Savić.

6. ročník, dievčatá:

1. Kristína Kováčová a Kristína Poštić,
2. Maruša Pecniková,
3. Elena Lakatošová.

6. ročník, chlapci:

1. Ivan Tirinda,
2. Jozef Kováč,
3. Dávid Petrić.

7. ročník, dievčatá:

1. Mária Grbićová,
2. Andrea Hlodová,
3. Ema Lakatošová.

7. ročník, chlapci:

1. Marek Kiš,
2. Eldar Mehić,
3. Marek Bako.

8. ročník, dievčatá:

1. Edita Hudecová,
2. Lea Petrićová,
3. Mária Kukučková.

8. ročník, chlapci:

1. Dávid Ruman,
2. Sebastián Uhrík,
3. Mário Očovaj.

Futbalový turnaj pre dievčatá

Tohto roku sa futbalový turnaj konal vo štvrtok 27. októbra 2022 v Starých Bánovciach s cieľom, aby sa upútala pozornosť na to, že aj dievčatá môžu hrať futbal, a dievčatá zo škôl a z klubov prišli ukázať svoje schopnosti vo futbale.

Zúčastnil sa tím z Bánoviec z futbalového klubu ŽFK *Prave dame*, ako aj dievčatá zo základných škôl zo Starých Bánoviec a Starej Pazovy, kde bola aj naša škola. Hralo sa v sále pre telesnú výchovu. Každá škola dostala do daru futbalové lopty.

Futbalový turnaj pre dievčatá bol úspešne realizovaný. Bol to deň veselý pre nás. Smiali sme sa a svojou hrou sme prejavili lásku ku futbalu.

Alena Valentová, 6.1

Fotbal je aj pre dievčatá

Dňa 9. septembra 2022 moje priateľky z triedy a ja sme boli v Dome futbalu, kde bola zorganizovaná športová aktivita pod názvom Fotbal je aj pre dievčatá. Tam sme cvičili základné pohyby vo futbale. Boli sme tam tri hodiny. Boli tam aj dievčatá z iných tried a škôl. Všetky dievčence spravili skupiny, ktoré mali svojho trénera. Tréneri boli dobrí, lebo pekne ukazovali cvičby a dobre vysvetľovali ako máme ich robiť. A cvičby boli veľmi zaujímavé a zábavné.

Edita Hudecová, 8.1

Tanec

Na hodine telesnej výchovy sme dostali za úlohu nacvičiť moderný tanec. Veľmi sme sa nepotešili, že budeme musieť tančiť a vymýšľať choreografiu. No pani učiteľka vzbudila kreativitu u žiakov a podporila naše idey. Bola trpezlivá, vypočula si každého a každému dala radu. My sme sa pousilovali a vymýšľali sme nové kroky. Nebolo to ľahké. Pracovali sme v skupinách. Škriepili sme sa, ale sme sa aj smiali. Vytvorili sme krásne choreografie a sme pyšní na seba.

Antun Deh, 5.1

Navštívili sme Strelecký klub Jednota

Dňa 8. novembra žiaci piateho ročníka navštívili Strelecký klub Jednota v Starej Pazove. Na strelectve mi bolo príjemne, pretože nás pekne privítali. Ukázali nám ako máme strieľať z pušky. Strelectvo je veľmi dobrý šport, a preto každému odporúčam, aby sa zaoberal strelectvom.

Dávid Ruman, 8.1

Basketbalový zápas

V našej škole sa uskutočnil basketbalový zápas dňa 29. novembra 2022. My sme mali svoj tím a na súťaž prišli tímy z rozličných dedín do našej školy. Niektoré tímy boli lepšie od nás a niektoré horšie. Pre nás toto bol pekný zážitok a mám vôľu sa znovu zúčastniť na takomto turnaji.

Vianočný program v škole

Tohto roku sa v našej škole konal vianočný program na veľkej prestávke. Žiaci druhého stupňa čítali slohové práce na tému Vianoc, recitovali vianočné básne a spievali. Najprv sme si vypočuli chór. Dávid Sládok hral na klavíre, Dávid Vujašević na gitare a spievala aj Mila Petrićová. Potom žiaci čítali svoje práce a recitovali básne po nemecky, po anglicky, po slovensky a po srbsky. Program bol veľmi zaujímavý a chcel by som, aby sa konal znovu.

